

[C. C. Heilesen.]

den danske Stat vilde trække sig tilbage paa dette Omraade.

Jeg vil derfor, ogsaa i Tilslutning til de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard fremsatte, henstille, at man i hvert Fald ved Tillægsbevillingsloven eventuelt kunde enes om en Ordning, der kunde samle alle Partier om en Afgørelse, der er vort Land værdig, og som vilde være heldig for det nordiske Samarbejde. Hvis en saadan Afgørelse ikke kan opnaas, og Ændringsforslaget derfor fastholdes, maa jeg indtrængende anbefale, at man stemmer for en Bevilling til disse Juristmøder.

Justitsministeren (Rytter): I Anledning af den Modstand, den foreslaaede Bevilling der nu bliver diskuteret, har mødt; skal jeg paa egne og Partiets Vegne tillade mig kort at gøre Rede for Sagens Udvikling. Som Begrundelse for at nægte Bevillingen er der gjort gældende, at man i størst mulig Udstrækning skulde søge at komme bort fra Tilskud til Deltagelse i Kongresser. Jeg behøver neppe at forsikre, at baade jeg, Ministeriet og Partiet selvfølgelig er enige i den Betragtning i al Almindelighed. Men der gør sig i dette Forhold særlige Omstændigheder gældende. Det drejer sig om et Tilskud til Gennemførelsen af et Møde, som skal afholdes her i Landet, altsaa ikke til et Møde i Udlandet, hvorom der er opnaaet en vis Tilslutning i Finansudvalget. Det drejer sig, som det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen var inde paa, om en Fortsættelse af en Række Møder, der begyndte i 1872. Det var her i Landet, man afholdt det første nordiske Juristmøde, og Møderne blev fortsat lige til Unionsbrudet i 1905. De blev optaget igen efter Krigen i 1919 paa svensk Initiativ og har været fortsat siden. De nordiske Juristmøder har haft overordentlig stor Betydning for hele det nordiske Samarbejde. De har været banebrydende for den fælles-nordiske Lovgivning saavel den formueretlige som den familieretlige, idet flere af de Spørgsmaal, som senere er blevet afgjort paa en Maade, som er blevet godkendt i alle de tre Lande, første Gang er blevet bragt frem paa disse nordiske Juristmøder og det gennem Mænd, hvis Navne har en god Klang baade i Sverige, Norge, Danmark og Finland.

Det er en Misforstaaelse at tro, at man ved dette Forslag om Statstilskud vil vælte hele Byrden over paa Staten, hvad jeg næsten syntes, at det ærede Medlem Hr. Hauge var inde paa at mene; der er kun Tale om en Hjælp til disse Møder. Det er mig bekendt, at hver Deltager skal betale et Kontingent paa 15 Kr. Juridisk Forening, der ogsaa deltager, paalægger sine Medlemmer et Ekstrabidrag, og det danske Sagførersamfund har stillet 10 000 Kr. til Disposition, og for saa vidt der er noget Medlem i denne Sal, der skulde nære Betænkelighed ved Konsekvenserne, maa jeg sige, at jeg tror, det er unødvendigt, naar man erindrer, at det først vil gentage sig om 12 Aar. Først om 12 Aar vil Spørgsmaalet opstaa igen. Thi der er fire Lande, hvorimellem Møderne cirkulerer, og det er kun hvert tredje Aar, Møderne afholdes, saa Konsekvenserne er ikke store. Endvidere, og ikke mindst maa jeg fremhæve den Omstændighed, som ogsaa det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen var inde paa, at de andre Lande, Sverige og Norge har ydet henholdsvis 10 000 svenske og 10 000 norske Kroner og Finland 100 000 finske Mark, altsaa svarende til det, der her er foreslaaet. Det forekommer mig, at det vilde være meget uheldigt, om det skulde faa Udseende af, at vi ikke hernede officielt vilde godkende disse Juristmøders Betydning for det nordiske Samarbejde.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard var inde paa, at hvis der var vist mere Forhandlingsvillighed, kunde man maaske have naaet et Resultat. Jeg er ikke rigtig klar over denne Bemærkning. Thi der var netop i Udvalget udtrykkelig Tale om, hvorvidt man kunde faa en mindre Sum. Det ærede Medlem kunde jo have prøvet at foreslaa en anden Sum og set, om vi kunde blive enige om den. Men det ærede Medlem kom ikke med noget som helst Forslag i den Henseende. Derfor er Venstre blevet staaende ved 7 000 Kr.

Det ærede Medlem Hr. Hauge var inde paa, at nogle Jurister havde faaet høje Renter og derfor havde godt Raad til at betale. Jeg gaar ud fra, at det mere var at opfatte som en spøgefuld Bemærkning; fordi der i enkelte Tilfælde kan foreligge noget uheldigt, kan det ikke ramme Standen som saadan og navnlig ikke ramme den Be-